

Spomienka na Mersin

Zažili sme more bitiek,
zvít'azili, prehrali,
spájalo nás kľbko nitiek,
niektoré sa strhali.

Aj tak si mi zostal priateľ
a môj obdiv vždy si mal,
vystužil si mnohé hate,
bolest' si si nevšímal.

Plačem, ale načo plakať,
komu slzy pomôžu?
Verím, že raz sady karát,
našu bolest' premôžu.

Splníme zas zopár sľemov,
zaskočíme na lečo,
pod tureckých mešít klenbou,
spomenieme kadečo...

Nespomínaj moje chyby,
viem že boli, sú, budú.
Parta přátel schází, chybí,
chvíli sám zde pobudu.